

ת"פ 46893/03/15 - מדינת ישראל נגד סרגיי דולגופולוב

בית משפט השלום באשקלון

05 יולי 2015

ת"פ 46893-03-15 מדינת ישראל נ' דולגופולוב (עציר)
ת"פ 27699-03-15 בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 35091-04-15 בית משפט השלום בקרית גת
ת"פ 40902-02-15 בית משפט השלום בקרית גת
מ"ת 46922-03-15

לפני כבוד השופט אבשלום מאושר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
סרגיי דולגופולוב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יסמין מור

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד ויינשטיין

מתורגמנית לשפה הרוסית, הגב' סבינה פדידה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על צירוף ת"פ 40902-02-15 של בית משפט השלום בקרית גת לתיק דנן.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ה, 05/07/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

הכרעת דין משלימה

על פי הודאת הנאשם, הנני מרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום שצורף ת"פ שמספרו 40902-02-15 מבימ"ש שלום קרית גת, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ה, 05/07/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 22.6.15 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות באישומים שבכתב האישום, ובעבירות כדלקמן:

אישום מס' 1:-

התפרצות למקום תפילה בכדי לבצע עבירה- עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

קשירת קשר לביצוע פשע- עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

אישום מס' 2:-

התפרצות למקום תפילה בכדי לבצע עבירה- עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק.

קשירת קשר לביצוע פשע- עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

על פי האישום הראשון לכתב האישום, ביום 9.2.15, בשעה 13:35 לערך, התפרץ הנאשם בצוואת חדא עם אחרים שזהותם ידועה למאשימה לבית ברח' שוחט מניה 11, באשדוד (להלן: הבית), בו מתגוררת הגב' ליליאן בן חיים (להלן: עמוד 2

המתלוננת), בכך שהנאשם ואחד מהאחרים נכנסו לבית דרך החלון בכוונה לבצע גניבה או פשע, ואחר נוסף המתין ברכב.

בנסיבות אלו, גנבו בצוותא חדא הנאשם ואחד מהאחרים מתוך הבית מחשב נייד, 4 מצלמות דיגיטליות, שעוני זהב, פמוט, כסף בסך של ₪ 410 ושטר של 5 דולר, וזאת ללא הסכמת הבעלים ובלי תביעת זכות בתום לב, במטרה לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו.

בשלב מסוים, הבחין נכדה של המתלוננת, מר בן סספורטס, (להלן: המתלונן) בנאשם ובאחד מהאחרים ותפס את אותו אחר בכף כשבאמתחתו חלק מהרכוש עד שהשוטרים הגיעו למקום. באשר לנאשם, הוא נמלט, אך האחר הנוסף נתפס יושב ברכב בסמוך לבית וממתין לחזרתם.

על פי האישום השני לכתב האישום, ביום 8.2.15, בין השעות 10:30 ועד 12:30 לערך, התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם אחרים שזהותם ידועה למאשימה לבית ברח' הגלבוש 17 א' באשדוד, בכך שדחפו את החלון ונכנסו דרכו אל הבית בכוונה לבצע גניבה או פשע.

בנסיבות אלו, גנבו הנאשם והאחרים בצוותא חדא מתוך הבית רכוש רב השייך לבעלי הבית, כולל מחשב נייד ששווי 1,500 ₪, כסף בסך של 4,000 ₪, 2 צמידים זהב ששווי של אחד מהם 10,000 ₪, 6 תפסני חולצה מזהב, 2 טבעות בשווי 1,000 ₪ ופלאפון, וזאת ללא הסכמת הבעלים ובלי תביעת זכות בתום לב, במטרה לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו.

ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו צורפו ת"פ 27699-03-15 ות"פ 35091-04-15, הנאשם הודה, הורשע בשלושת התיקים ונקבע מועד לשמיעת טיעונים פתוחים לעונש.

בת"פ 27699-03-15 של בית משפט השלום באשקלון, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירות כדלקמן:

גניבה במציאה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

הונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986.

החזקת רכוש חשוד כגנוב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 8.3.15, בין השעות 08:00 ועד 13:00 לערך, התפרצו אחרים לדירה ברח' דליות 8 באשקלון, אשר בבעלותה של אוסנת רבקה נגר, בכך שפירקו רפרפות זכוכית של חלון שירותים ונכנסו לדירה בכוונה לבצע גניבה.

במעמד זה, גנבו מהדירה תכשיטים, ארנק ובו כרטיס אשראי (להלן: כרטיס החיוב), שני כרטיסי אשראי וכרטיסים נוספים, כסף מזומן בסך 100 ₪ לערך, מצלמה מסוג ניקון בשווי 5,000 ₪, וזאת במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב,

כשהוא מתכוון בשעת השלילה לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו.

בהמשך, גנב הנאשם את כרטיס חיוב הנ"ל שלא בהסכמת הלקוח, בכוונה להשתמש בו לאחר שמצא אותו.

ביום 8.3.15, בין השעות 12:55:22 ועד 12:56:08, ניסה הנאשם להשתמש בכרטיס חיוב בכוונה להונות, בכך שניסה למשוך בשתי הזדמנויות כסף מזומן בסך 1,000 ₪, אלא התקבל אישור.

ביום 9.3.15 החזיק הנאשם חלק מהתכשיטים- 2 שרשראות, שיש עליהן חשד שהן גנובות.

בת"פ 35091-04-15 של בית משפט השלום בקרית גת, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירה כדלקמן:

החזקת רכוש חשוד כגנוב- עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, אך כ- 3 ימים עובר ליום 12.1.15, בשכונת מגדל באשקלון, גנב הנאשם שיק של בנק הפועלים שמספרו 0010044 על שמה של פודים אירינה לפקודת יונסי יצחק בסך 15,000 ₪ (להלן: השיק), כשיש עליו חשד סביר שהוא גנוב.

היום ביקש ב"כ הנאשם לצרף תיק נוסף, **ת"פ 40902-02-15 של בית משפט השלום בקרית גת**, בו הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום ובעבירה של:

תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בניגוד לסעיף 380 לחוק.

מכתב האישום עולה כי עובר ליום 25.1.15 חשד הנאשם כי ליאור מוציה (להלן- המתלונן) גנב לו כבלים של מחשב. ביום 25.1.15 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה במבנה ישן ברח' העבודה הסמוך לבנק לאומי, במהלך ויכוח בין השניים על הכבלים תקף המתלונן את הנאשם בכך שזרק על ראשו בקבוק בירה ונגרמו לנאשם שריטות בראשו. המתלונן החל לברוח מהמקום ובהמשך תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכך שזרק עליו על גופו צלחת. כתוצאה מהאמור לעיל נגרמה למתלונן חבלות בדמות שריטות באפו ובשפתו.

הנאשם יליד 1970 ולחובתו רישום קודם ללא הרשעה בגין עבירה של הסגת גבול.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק העיקרי ובתיקים שצירף, וכן לפגיעה בערכים המוגנים של הזכות לקניין, זכות לפרטיות, פגיעה בבטחון האישי ובטחון הציבור, ובנסיבות האמורות סבורה כי מתחם הענישה בגין עבירות התפרצות נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. ביחס לעבירות הרכוש הנוספות המתחם נע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר והמתחם בגין תקיפה הגורמת חבלות של ממש שלא ברף הגבוה בין מאסר מותנה ל-6 חודשי

מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ובנסיבות האמורות מבקשת להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף הגבוה, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי כספי לע"ת מס' 6 בתיק העיקרי.

מנגד, ב"כ הנאשם מבקש לציין כי כנגד הנאשם האחר וקסלר ולדימיר נדון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות כשצירף תיק נוסף של הפרת הוראה חוקית ובנסיבות אלו סבור כי יש להשית על הנאשם עונש דומה, וזאת בשל עיקרון אחידות הענישה.

עוד ציין כי לעניין כרטיס האשראי- הנאשם ניסה למשוך כסף עם כרטיס האשראי שהתברר כי גנוב. בשני התיקים שצורפו תוקן כתב האישום באופן משמעותי לקולא ובאשר לצירוף של כתב האישום המייחס עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש סבור ב"כ הנאשם כי נסיבות העבירה בתיק זה נעוצות בכך שהמתלונן תקף את הנאשם באמצעות בקבוק בראשו והנאשם זרק צלחת לעבר המתלונן וכתוצאה מהרסיסים נגרמה חבלה. כמו כן הציג אישור רפואי ותמונות באשר לפציעתו של הנאשם. עוד ציין כי המדובר בנאשם דר רחוב, עיסוקו באיסוף בקבוקים על מנת שיוכל לפרנס את עצמו. בנסיבות אלו מבקש להשית על הנאשם עונש כולל של 6 חודשי מאסר בפועל, ולנוכח מצבו האישי והכלכלי הקשה שלא להשית על הנאשם פיצוי וקנס.

מתחם הענישה

בסימן 1א לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושה דברים: אחד, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שניים, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלוש, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

באשר לעבירות ההתפרצות והגניבה, הרי שמדובר בעבירות שפוגעות בציבור, ברכושו ובתחושת הביטחון האישית והכלכלית שלו. בע"פ 7453 מדינת ישראל נ' **אואזנה** (31.12.08) נידון היקף הנזק שבעבירת ההתפרצות:

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם. נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר..."

הדרישה להחמרה בעונשם של עבריינים הפורצים לבתיהם של אזרחים תמימים באה לידי ביטוי בפסיקת בית המשפט העליון. כך למשל, ברע"פ 1708/08 לוי נ' **מדינת ישראל** (21.2.08) נקבע כדלקמן:

"אין בידי לקבל את הטענה המרכזית, כי העונש שהטיל בית המשפט המחוזי על המבקש סוטה ממדיניות הענישה הראויה. בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד; כך גם באשר למי שהשכים לעבודתו והנה רכבו שהחנה לעתותי ערב איננו, כי נגנב. אמנם במקרה דנא, נלכד המבקש בכף ועמו הרכוש מאותה פריצה בה נעצר, וכן השיב חלק מרכוש אחר בהתערבות בית משפט השלום - אך אין בכך כדי לפצות על הטראומה שגרם..."

בחינת מדיניות הענישה בעבירות ההתפרצות מגלה כי על פי רוב מוטלים עונשים חמורים, גם על נאשמים נעדרי עבר פלילי או בעלי עבר פלילי קל.

ברע"פ 3228/12 **וסילנקו נ' מדינת ישראל** (29.4.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר החמיר את עונשו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה והשית עליו שנתיים מאסר בפועל והפעיל מעצרים מותנים, מבלי למצות את הדין. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת אינו חורג מרף הענישה המקובל בנסיבות דומות.

ברע"פ (חי') 48422-02-13 **ניסנוב נגד מדינת ישראל** (11.7.13), נידון ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של התפרצות למגורים וגניבה והושת עליו 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי החליט לאמץ את תסקירו המשלים החיובי של שירות המבחן, את עברו הנקי, את גילו הצעיר והשית עליו עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי ציין בפסק דינו כי בית משפט השלום לא טעה בעונש שהשית על המערער וכי התערבותו נובעת מנסיבותיו האישיות של הנאשם, מהחרטה שהביע ומכך שבשנתיים שחלפו מאז ביצוע העבירות הוא מקיים אורח חיים נורמטיבי.

ברע"פ 4600/12 **יאשייב נגד מדינת ישראל** (13.6.12), בו אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למקום מגורים, גניבה, החזקת כלי פריצה והכשלת שוטרים, ונידון ל- 5 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר, בו צוין כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו וכי הוא בעל נורמות וערכי התנהגות עבריינים וקיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית מצדו.

בעפ"ג (ב"ש) 23490-02-13 **חזן נ' מדינת ישראל** (11.7.13) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של גניבה ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל על המערער אינו חמור ואינו מצדיק התערבות, וכי הוא הולם את נסיבות המקרה והוא ניתן לאחר התחשבות

בעברו הלא מכביד של המערער ובחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה הרבה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, קרי- רצף העבירות שבוצעו בצוותא חדא, הרכוש הרב שניטל והסיכון והאימה הנלווים לפריצה לבית, מתחם הענישה ההולם כל אחת מעבירות הפריצה והגניבה או הגניבה הינו בין מאסר קצר לבין 12 חודשי מאסר.

באשר לעבירת ההונאה בכרטיס חיוב, מעבר לצורך בהגנה על קניינו של הציבור, יש לשמור על חיי מסחר תקינים ועל אמון הציבור בכרטיסי האשראי כאמצעי תשלום אמין, להגן על בתי העסק וחברות האשראי מפני נזקים כלכליים, וכך, בעצם, להגן בעקיפין על הציבור מפני העלאת דמי השימוש בכרטיסי החיוב לצורך כיסוי נזקי העבירות.

להלן מספר פסקי דין בהם נידונה עבירת ההונאה בכרטיס אשראי:

ברע"פ 5409/01 **סעדי נ' מדינת ישראל** (11.10.01) אישר בית המשפט העליון עונש של שלושה חודשי מאסר על תנאי שהוטל על נאשם, סטודנט למשפטים, שהודה והורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב ובניסיון להונאה בכרטיס חיוב, בעקבות החזקת כרטיס אשראי של אחר וניסיון לקנות עמו מוצרים.

ברע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל** (29.8.13) אישר בית המשפט העליון עונש של עשרה חודשי מאסר לריצוי בפועל, שהוטל על נאשמת שהורשעה על יסוד הודאתה בשתי עבירות של גניבת כרטיס חיוב, בשתי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב ובשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, בעקבות שני שימושים שעשתה בכרטיס חיוב של קשיש בו טיפלה, תוך ניצול האמון שנתן בה.

ברע"פ 1223/14 **גוהרי נ' מדינת ישראל** (26.3.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של גניבה, התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיסי חיוב ונידון ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי, חלקו בחופף. בית המשפט העליון ציין כי עונשו של המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה במקרים כגון דא.

ברע"פ 10815/06 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (1.1.07) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש, שהודה והורשע בשתי עבירות של התפרצות לדירה, משם גנב כסף, כרטיס אשראי, תווי קניה ותעודת זהות, ובעבירה נוספת של התפרצות לבית אבות, משם גנב עם שותפיו כסף וכספת, כל זאת כשמעל ראשו מרחף עונש של מאסר על תנאי. הנאשם נידון, בהיעדר המלצה טיפולית של שירות המבחן, ל- 20 חודשי מאסר בפועל ולענישה נלווית.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מתחם הענישה ההולם את עבירת ההונאה בכרטיס החיוב הינו בין מאסר מותנה לבין מאסר קצר בפועל.

באשר לעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, הערכים המוגנים ע"י עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב הם הגנת הרכוש והשמירה על בטחון הציבור.

המחוקק הביע דעתו באשר לענישה הראויה, בקבעו כי **"המחזיק דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים, ואין בידו להניח את דעתו של בית משפט שרכש את ההחזקה בהם כדין, דינו - מאסר ששה חדשים"**.

להלן פסיקה בה נידונה עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב:

ברע"פ 8087/14 **אנגנאץ נ' מדינת ישראל** (10.12.14) דחה בית המשפט העליון רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בפריצה לדירת מגורים וגניבת חפצי ערך וניסה להימלט משוטרים, כל זאת כשהוא שוהה באופן בלתי חוקי. הנאשם נידון ל- 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ברע"פ 3253/04 **הררי נ' מדינת ישראל** (4.5.04) דחה בית המשפט העליון רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר הודעתו בעבירות של הפרת הוראה חוקית בדבר מעצר בית, העלבת השוטר שעצר אותו, כאשר הוא מחזיק כל אותה עת מכשיר טלפון נייד החשוד כגנוב. הנאשם נידון ל- 12 חודשי מאסר בפועל, לאחר שבית המשפט המחוזי ביטל תנאי בן 4 חודשים שהופעל במצטבר.

בעפ"ג (ירושלים) 4324-09-14 **זקן נ' מדינת ישראל**, תק-מח 2015(1), 30434 (01.03.15) דחה בית המשפט המחוזי ערעור בעניין בקשת אי הרשעה וקבע כי האינטרס הציבורי דוחק להרשעת המערער. באותו עניין, הורשע המערער בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב ובית המשפט קמא הורה על עריכת תסקיר בעניינו שיתייחס גם לשאלת ההרשעה. לבסוף, הושת על המערער ע"י בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים, למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת מרמה או עבירה שיש בה יסוד של מרמה או ניסיון לעבור עבירה כזו וקנס בסך של 2,000 ₪.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מתחם הענישה ההולם כל עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב הינו בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממשית-

כאמור, הערכים החברתיים שנפגעים כתוצאה מגילויי אלימות בחברה, הם ההגנה על שלום הציבור ובטחונו.

המחוקק הביע דעתו בדבר הענישה הראויה בקבעו כי **"התוקף חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו - מאסר**

שלוש שנים".

ברע"פ 6136/11 **צייאדה נ' מדינת ישראל** (2.4.13) דובר על נגיחה בפניו של המתלונן אשר גרמה לשבירת אפו, וזאת על רקע החשד שהמתלונן הרביץ לאחד מילדיו של הנאשם. בית המשפט העליון אישר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר בשל חומרת העבירה דחה את הערעור על עצם ההרשעה, חרף היעדר עבר פלילי של הנאשם בן ה-48, אשר לא תכנן את המעשה מראש אלא הגיב באופן אינטואיטיבי לדברי ילדיו, ולמרות תסקיר חיובי שהמליץ להימנע מהרשעה ולהסתפק בשל"צ. באותו עניין הושתו על הנאשם 140 שעות לתועלת הציבור.

ברע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.15) דובר על סכסוך בין משתמשים בדרך, במסגרתו הדף הנאשם את המתלוננת לאחור וכן את קרוב משפחתה שבא לעזרתה, וגרם למתלוננת חבלות בזרועה. בית המשפט העליון אישר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור על עצם ההרשעה. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת, מאסר על תנאי בן 7 חודשים, אינו חורג ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות.

ברע"פ 8176/12 **ראהב נ' מדינת ישראל** (15.11.12) דובר על תקיפת מאבטח, אשר הוכה באגרופים בחלקי גופו, ובכלל זה בפניו, ונגרמו לו חבלות של ממש בגופו ובעינו אשר הצריכו טיפול בבית החולים. כן קרע הנאשם את חולצתו של המאבטח ואיים בפגיעה בו ובמשפחתו. בית המשפט העליון אישר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר קבע כי לא היה מקום להאריך את התנאי שהיה תלוי נגד הנאשם, כהמלצת שירות המבחן, ובא לקראת הנאשם בחפיפה נוספת של המאסר על תנאי בן ה-18 חודשים שהופעל תוך הצטברות של 4 חודשים ל-18 חודשי מאסר שהושתו על הנאשם והשאר בחופף, כך שבמקום לרצות 22 חודשי מאסר קוצרה תקופת המאסר ל-20 חודשים. במקרה זה, הושם הדגש על חומרת המעשים ועל עברו הפלילי הרלוונטי והמכביד של הנאשם.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מתחם הענישה ההולם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הינו בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

את טענת ב"כ הנאשם לאחידות הענישה אני לא מקבל שכן הנאשם צירף תיקים נוספים כך שאין להקיש מתיקים אלו לעניינו של האחר.

בקביעת עונשו של הנאשם שלפניי, בגדרי המתחם, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים:

לחומרא, הבאתי בחשבון את רצף האישומים בהם הורשע הנאשם בתיק העיקרי, את התיקים שצירף ובכלל זה עבירות של גניבה במציאה, הונאה בכרטיס חיוב, החזקת רכוש החשוד כגנוב ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

לקולא, יש לשקול את הודאת הנאשם המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, את נסיבות ביצוע העבירות כפי שפירט ב"כ הנאשם המלומד ובכלל זה- את עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש בת.פ. 40902-02-15, העובדה כי לנאשם למעשה אין עבר פלילי, את נסיבות חייו של הנאשם: עירי, דר רחוב, מתפרנס למחייתו מאיסוף בקבוקים.

כמו כן לקחתי בחשבון העובדה שהנאשם העדיף לנקות שולחן ולצרף את כלל התיקים התלויים ועומדים נגדו.

בנסיבות האמורות ולפנים משורת הדין, לא אשית על הנאשם קנס ופיצוי.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש ו/או אלימות מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש ו/או אלימות מסוג עוון.

4. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך ₪ 1,500 שלא לעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת רכוש ו/או אלימות מכל סוג שהוא למשך 3 שנים מיום שחרורו .

לא יחתום, ייאסר למשך 10 ימים.

העתק הפרוטוקול יועבר למזכירות בימ"ש בקרית גת לביטול המועד בתיקים שצורפו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

**ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ה,
05/07/2015 במעמד הנוכחים.**

אבשלום מאושר , שופט

הוקלדעלידיאלינורגנות